

Părul de aur

(adaptare după „Prâslea cel Voinic și merele de aur”)

A fost odată un împărat care avea trei fii, iar în grădina avea un par care făcea pere de aur. El nu a mâncat niciodată una pentru că ele dispăreau în noaptea de dinaintea culegerii lor.

Fiul cel mare al împăratului făgădui că îl va prinde pe cel care fura perele. Se pregăti pentru a-l prinde, dar noaptea fiind lungă, el adormi, iar perele dispărură din nou.

Dimineața, când se trezi, merse la tatăl său cu capul plecat, spunându-i ce s-a întâmplat.

Împăratul îl chemă pe fiul mijlociu și îi porunci să îl prindă pe cel care fura perele. Acesta se pregăti, dar, ca fratele său, adormi și nu văzu ce se întâmplase.

Aflând acestea, împăratul s-a supărat foarte tare. Văzându-l așa mâhnit, fiul cel mic îi făcu o promisiune împăratului că îl va prinde pe cel care lua perele de aur. El își pregăti pentru aceasta doi țărui pe care îi puse în așa fel încât, atunci când îi vine somnul, aceștia să îl înțepe și să-l țină treaz. Așa se face că, auzind zgomot, trase cu arcul trei săgeți și auzi trei suspine... apoi se făcu liniște.

Când se crăpă de ziuă, acesta culese perele de aur, ducându-le tatălui și fraților săi. El le povesti întreaga întâmplare și îi ceru tatălui său cel mai bun cal pe care îl avea în împărăție. În zorii zilei, fiul cel mic își luă o traistă cu merinde, încălecă pe calul de la tatăl său și plecă în căutarea hoțului de pere.

A mers peste mări și țări până când ajunse la poarta unui palat de bronz. Bătu la poartă, iar dinăuntru se auzi strigând :

- Cine îndrăznește să mă deranjeze? zise zmeul și ieși afară.

Fiul cel mic al împăratului, văzând zmeul, îl lovi atât de puternic, încât îl omorî pe loc. Îi luă capul și plecă mai departe spre ceilalți frați ai zmeului.

Și merse și merse până când ajunse la un palat de argint. Aici, se luptă cu zmeul în luptă dreaptă o zi și o noapte, apoi îl prinse pe zmeu și dădu cu el de pământ până îl omorî.

Plecă apoi peste alte nouă mări și nouă țări până a ajuns la un palat de aur. Acolo, dădu peste zmeul zmeilor, cu care se luptă trei zile și trei nopți, până când reuși să-l biruiască. Luă

capul și celui de-al treilea zmeu, încălecă pe cal și zbură ca gândul și ca vântul spre împărăția tatălui său.

Ajungând aici, le povesti cele întâmplate tuturor.

Împăratul fu foarte bucuros și dădu un ospăț pentru toate împărățiile dinprejur.

Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.